08/02/2024

Θαυμαστή δυσπιστίας απόδειξη – Ο Άγιος Συμεών και το δακτυλίδι

/ Ορθόδοξες Προβολές

- **Γράφει ο Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας**

Όλοι είμαστε δύσπιστοι σε κάτι που ακούμε, διαβάζουμε η βλέπουμε, ακόμη αν αυτό ξεφεύγει από τον φυσικό νόμο και εγγίζει το θαύμα. Ακόμη και οι απόστολοι που ζούσαν τα θαύματα του Χριστού ήσαν ολιγόπιστοι και τον παρακαλούσαν λέγοντας: «Πρόσθες ημίν πίστιν, Κύριε» (Λουκ. ιζ΄ 5).

Δυσπιστία στα γραφόμενα των προφητών έδειξε και ο **Άγιος Συμεών**, ο Θεοδόχος, ο μόνος μετά την Παναγία μας που αξιώθηκε να βαστάσει στην αγκαλιά του τον Χριστό μας και να γίνει ο πρώτος Άγιος της Καινής Διαθήκης, αφου κοιμήθηκε την

ίδια ημέρα του σαραντισμού του, λέγοντας «Νυν απολύεις τον δούλόν σου, Δέσποτα, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, ο ητοίμασας κατά πρόσωπον πάντων των λαών, φως εις αποκάλυψιν εθνών και δόξαν λαού σου ‘Ισραήλ». (Λουκ. β΄ 29-32) .

Σύμφωνα με την παράδοση τον 3ον π.Χ. αιώνα 72 λόγιοι δίγλωσσοι Ιουδαίοι της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου ανέλαβαν να μεταφράσουν την Παλαιά Διαθήκη από την εβραική γλώσσα στην ελληνική, που τότε επικρατούσε διεθνώς μετά την επέλαση του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Η μετάφραση αυτή έχει μείνει στην ιστορία ως «η μετάφραση των εβδομήκοντα».

Το έργο αυτό της μεταφράσεως ήταν επίμοχθο, γιατί έπρεπε να αποδοθεί σωστά στις έννοιες η κάθε λέξη και φράση και επίσης ήταν μακροχρόνιο και όλοι αυτοί οι λόγιοι όπως είναι φυσικό δεν παρέμεναν σταθερά σε ένα σημείο, αλλά ταξίδευαν.

Ανάμεσα σε αυτούς τους 72 μεταφραστές ήταν και ένας νέος τότε ονόματι Συμεών. Ήταν «άνθρωπος δίκαιος και ευλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν του Ισραήλ και Πνεύμα ην Άγιον επ’ αυτόν» (Λουκ. β’ 25). Αυτός όταν μελετούσε με άλλους συνδιδασκάλους του τον προφήτη Ησαία, έφθασε στο χωρίο με την προφητεία: «Ιδού η Παρθένος εν γαστρί έξει και τέξεται υιόν και καλέσουσι το όνομα Αυτού Εμμανουήλ, ο εστι μεθερμηνευόμενον μεθ’ ημών ο Θεός» (Ησ. ζ΄ 14). Σε αυτό το σημείο αναρωτήθηκε πως μία παρθένος μπορεί να συλλάβει και να γεννήσει τέκνο; Προσπάθησε να το μεταφράσει στην ελληνική αποδίδοντας στην θέση της παρθένου την λέξη νεαρά κοπέλα μέχρι που ακούσθηκε φωνή αγγέλου να λέγει:

-Συ, Συμεών, θα ζήσεις και θα τον ιδείς τον Χριστό και θα τον πιάσεις με τα χέρια σου:

Ταυτόχρονα ένα αόρατο χέρι τον ράπισε στο μάγουλο για την δυσπιστία του που θεωρήθηκε ασέβεια και θα τον οδηγούσε στην απόδοση άλλης έννοιας στην ελληνικά από αυτήν που είχε το εβραικό κείμενο.

Την ίδια κιόλας ημέρα σε μια πεζοπορία δίπλα από τον Νείλο ποταμό σκεπτόμενος πως να αποδώσει το κείμενο μεταφρασμένο έβγαλε από το χέρι του το δαχτυλίδι, που φορούσε και το πέταξε στα νερά λέγοντας πως αν με οποιονδήποτε τρόπο βρεθεί αυτό το δαχτυλίδι, τότε και μόνο τότε θα πιστέψει ότι η προφητεία του Ησαία μπορεί να πραγματοποιηθεί. Αυτό ήταν το άκρον άωτον της δυσπιστίας. Πως μπορούσε να βρεθεί ένα δακτυλίδι που ρίχθηκε στον πυθμένα με την λάσπη ενός ποταμού. Λογικά ήταν αδύνατο και σε αυτό στηριζόμενος θα άλλαζε το

κείμενο της προφητείας. Όμως ο Θεός του επεφύλασσε την μεγάλη εκπληξη.

Το ίδιο βράδυ μαζί με τους συνδιδασκάλους του κάθισαν αγόρασαν για να φάνε ψάρια. Στο ψάρι του Συμεών, όταν το άνοιξε για να το φάει, βρέθηκε το δαχτυλίδι του και έκπληκτος το πήρε, το έδειξε στους συνδαιτυμόνες του και τους διηγήθηκε διηγήθηκε το θαυμαστό αυτό γεγονός. Έτσι απέδωσε την σωστή μετάφραση, αφού την δυσπιστία του έλυσε αυτό το πρωτοφανές θαύμα.

Μεταβαίνοντας ο ιερεύς Συμεών στα Ιεροσόλυμα περίμενε επί πολλά χρόνια να λάβει πληροφορία, ώστε να εκπληρωθεί και η προφητεία της φωνής του αγγέλου.

Στα βαθιά του γεράματα άκουσε πάλι την ίδια φωνή του αγγέλου να τον παροτρύνει να μεταβεί στον ναό του Σολομώντος λέγοντας:

-Συμεών, πήγαινε στον ναό να ιδείς το ποθούμενο που τόσα χρόνια αναμένεις.

Αυτός με νεανικό σφρίγος και ξεχνώντας τα γηρατειά του έτρεξε προς τον Ναό και όταν από μακριά είδε την Παναγία με τον Ιωσήφ και ένα βρέφος στην αγκαλιά σκίρτησε η ψυχή του και έτρεξε να τους προϋπαντήσει.

Παρέλαβε με δέος στα χέρια του το τεσσαρακονθήμερο βρέφος ρίχνοντας τον μανδύα, για να μην αγγίξει η αναξιότητά του με γυμνά χέρια την Θεότητα, και απευθυνόμενος προς την Παναγία προφήτευσε ότι, «Ιδού ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον» (Λουκ. β΄ 34), μιάς και ο Χριστός ήρθε στην γη, για να αναστήσει το ανθρώπινο γένος και όσοι πιστέψουν θα τον ακολουθήσουν στην ανάσταση αυτή, ενώ όσοι δεν θελήσουν, αλλά και οι υποκριτές, θα μετέχουν της πτώσεως. Επί πλέον Αυτός με το κήρυγμά Του, την άμεμπτη ζωή του, την θυσιαστική Του σταύρωση και την υπερένδοξη ανάσταση αποτέλεσε σημείο αντιλεγόμενο. Οδήγησε στην θέωση τον αγωνιζόμενο άνθρωπο ξεχωρίζοντάς του από τον εμμένοντα στην αμαρτία, αυτόν, που μόνος του οδηγείται στην αιώνια κόλαση. Έτσι, βλέπουμε ένα Ληστή στον Γολγοθά, να πιστεύει και να σώζεται, ενώ άλλον να αμφισβητεί και νάκαταδικάζεται. Είναι Αυτός, τέλος, που χώρισε τον χρόνο της ανθρωπότητος στα δύο, την προ και μετά Χριστόν εποχή.

Ο δίκαιος Συμεών έδωσε και δεύτερη προφητεία ψελλίζοντας προς την Πανάχραντο Μητέρα του Χριστού μας· «Και σου δε αυτής την ψυχήν διελεύσεται ρομφαία, όπως αν αποκαλυφθώσιν εκ πολλών καρδιών διαλογισμοί» (Λουκ. β΄ 35). Σε αυτήν προφήτευε τον πόνο της μάνας που θα ένιωθε όταν θα έβλεπε τον Υιό της να σταυρώνεται και να θυσιάζεται για όλη την ανθρωπότητα. Η φράση «όπως αν αποκαλυφθώσιν εκ πολλών καρδιών διαλογισμοί» σήμαινε ότι ο Σταυρός και το

Πάθος του Χριστού θάαποκάλυπτε όλες τις εσωτερικές διαθέσεις των ανθρώπων, όπως του Πέτρου, που απόθερμός και ζηλωτής, τον αρνήθηκε, των Μαθητών που τον εγκατέλειψαν, του Πιλάτου που μεταμελήθηκε νίβοντας τα χέρια, της γυναίκας του Πιλάτου, Αγίας Πρόκλας, που θάπιστεύσει στο νυκτερινό όνειρο, του εκ των σταυρωτών εκατοντάρχου που τον ομολόγησε Θεού Υιόν, του Ιωσήφ και του Νικοδήμου, δύο εκ των Φαρισαίων, που φρόντισαν το νεκρό Του σώμα, του Ιούδα που αυτοκτόνησε, των Ιουδαίων που έδωσαν αργύρια στους φρουρούς, για να αποκρύψουν την Ανάσταση. Ο Άγιος Συμεών κοιμήθηκε σε ηλικία 280 ετών.

(Πηγή: pemptousia.gr)